

Visitasmelding

Visitas i
Eiken sokn og
Hægebostad sokn

1.-6. februar 2022

1. Innledning

1.1 Kort historisk riss siden siste visitas

Trosopplæringsreform siden sist

Siden sist visitas har vi fått en trosopplæringsreform, og begge sokn har utarbeidet fylldige trosopplæringsplaner. Det er til sammen 20 % stilling på trosopplæringsarbeidet. De aller fleste av virksomhetene til de frivillige organisasjonene har tatt imot invitasjonen til å inngå som en del av menighetenes trosopplæring.

Misjonsfokus/Misjonsavtaler/Konfirmanter

Begge menigheter har hatt misjonsavtaler som har gått over lang tid.

Misjonsavtalen med Israelsmisjonen har bidratt sterkt til at vi fra 2013 til 2020 har gjennomført konfirmannturer til Israel, og blant annet besøkt menigheten i Haifa som Hægebostad menighet støtter.

Godt arbeidende Sokneråd/menighetsråd

Vi har merket at det har blitt mer krevende å rekruttere kandidater til lokale kirkevalg. Men vi har vært velsignet med svært godt arbeidende råd, og engasjerte medlemmer som tar stort ansvar i begge sokn.

Jubileer

Eiken kyrkje hadde 200-årsjubileum i 2018. Det ble markert med en «folkedag» som samlet svært mange fra det brede lag av folket, både til kirke og til middag og feiring like etterpå i privat låve. Det ble utgitt en bildebok for anledningen. Hægebostad kirke markerte sitt 175-årsjubileum i 2019, med gudstjeneste og påfølgende måltid i et nesten ferdigstilt nybygg ved siden av kirken.

Digitalisering

Menighetene er til stede på Facebook og med egen nettside. Alle arrangement kunngjøres digitalt. I Eiken har man allerede i flere år streamet gudstjenester. Dette var først og fremst ment som et tilbud til beboere på Eiken bu- og omsorgssenter. Men dermed var menigheten også skodd for å møte utfordringer som kom i og med covid-19 pandemien, og var umiddelbart på banen med nettsendte gudstjenester. Hægebostad menighet holdt også sine gudstjenester i Eiken kyrkje, i den perioden kirkene var stengt, slik at alle gudstjenester ble

tilgjengelige på nett. I den nedstengte perioden gjennomførte man mange opptak med korte intervjuer med lokale folk – ungdom – voksne – eldre i menighetene. Disse ble sendt på YouTube, og kalt «Fra bygdefolk til bygdefolk.» Intervjuene ble fulgt av svært mange, og vi fikk inntrykk av at disse ble imøtesett med forventning. Fra jul 2020 har man startet opp med streaming også fra Hægebostad kirke, ved en godt kvalifisert person som stiller eget utstyr til rådighet. De aller fleste gudstjenester streames nå fra begge kirker.

Relasjon lokalmenigheter/DNK/utvikling

Den teologiske utviklingen har ført til at mange har fått et komplisert forhold til den norske kirke. I de to menighetene har man taklet vigselføretaket på ulike måter. I Eiken valgte man gjennom soknerådsvedtak og kyrkjelydsmøtevedtak å si nei til den nye vigselføreliturgien. Begge vedtak var enstemmige. I Hægebostad gikk man ikke til tilsvarende skritt.

Selv om vi opplever at den kirkeaktive menighet lever sammen, nærmest uten konflikt, opplever vi at utviklingen, og menighetenes reaksjoner på denne, danner polariseringer i bygda.

Nybygg

I Hægebostad ble Kirkestova reist, ved siden av Hægebostad kirke. Den er reist av et lokalt snekkerfirma. I tillegg er mye dugnadsarbeid er lagt ned i denne.

Hægebostad kirkelige fellesråd

Det kommunale tilskuddet har i siste delen av perioden vært betydelig lavere enn det fellesrådet har søkt om. Dette er nå særlig bekymringsfullt da fellesrådet vil starte 2022 med nærmest ingen midler igjen på driftsfond. Kirkevergen har varslet formannskapet om at uten en vesentlig heving av tilskuddet, vil fellesrådet fremover måtte foreta grep som direkte rammer driften og publikum (se pkt. 5).

I 2012 ble det manuelle gravkortkartoteket digitalisert, og fellesrådet tok i bruk fagsystemet Ecclesia i gravferdsforvaltningen.

Siden forrige vistas har personalsituasjonen vært relativt stabil, men det har vært enkelte lengre sykefravær og vakanseperioder. Det har flere ganger vist seg vanskelig å rekruttere egnet og kvalifisert arbeidskraft til mindre stillinger.

2. SOKNET

2.1 Grenser, folketall, kirkemedlemskap

Følgende tall gjelder:

Folketall 1695 innbyggere pr. 2. kvartal 2021,

Kirkemedlemskap Hægebostad pr. november 2021: 568.

Kirkemedlemskap Eiken pr. november 2021: 739, totalt 1307 personer.

Tallene viser at 77,11% av befolkningen er medlemmer i DNK. Dette er en reduksjon fra 2011, da det var 84,25% av befolkningen.

2.2 Lokalsamfunnet- kultur- og samfunnsliv

I oversikten over foreninger og lag, finner man bl.a. bygdekvinnelag, snøscooterklubb, sogelag, bondelag, husflidlag, jeger og fisk, skytterlag, sauealslag, idrettslag, skolekorps og mange kristelige lag og foreninger. Tingparken, bygd på Tingvatn med rike fornminner, er sentralt plassert i kommunen. Den ble åpnet i 2011. Her er det åpent museum, holdes utstillinger - og det inviteres til ulike kulturarrangementer. Etter en noe trang start, er Tingparken i ferd med å etablere seg som et sted av betydning i kommunen. Parken inngår som en del av Vest-Agdermuseet.

Kommunen har en aktiv bygdekultur. Her foregår det mye håndverks og husflidarbeid etter gamle tradisjoner. Basarene er hyppige. «Tinget» er Sørlandets eldste marked, og framstår som en mindre utgave av Dyrskuene i Lyngdal og Seljord. Gudstjeneste har hatt fast plass fra scenen på Tinget de siste 17-18 åra.

Kirke, bedehus, idrettslag og kulturskole gjør gode bestrebelser for å samordne sine tilbud, og dermed unngå kollisjoner som tvinger barn og unge til å måtte velge bort noe. Barnekullene er relativt små, og man har felles forståelse for at man bør unngå konkurranse. Det er driftige og idealistiske ledere i barne- og ungdomsarbeidet i både kristent liv og idrettsliv, og man finner til dels de samme ledere igjen på begge områder.

Videre fins det lokale velforeninger som bidrar til å bygge lokal tilhørighet og tilrettelegging av arrangementer. Kommunen har rike muligheter for friluftsliv, ski og snøscooterkjøring, og selvsagt elgjakt om høsten og en eller annen form for jakt det aller meste av året.

Skoleanleggene i kommunen er jevnt over gode. Det har vært gjort store investeringer både på Kollemo og i Eiken. Gode nærmiljøanlegg ligger i tilknytning til skolene. Likeså på barnehagesektoren har store investeringer vært gjort. Det siste gjelder særskilt i Eiken. Ved Eiken bo- og omsorgssenter på Skeie utgjør moderne omsorgsboliger en viktig tilvekst.

Det gamle aldershjemmet på Snartemo ble nedlagt, og gjort om til aktivitetssenter med tilbud overfor mennesker knyttet både til psykiatri og HVPU. Tilbudet har lav terskel. Her har man lyktes i å skape et meget godt trefftilbud.

Et forhold som preger lokalsamfunnene er at ungdommen for det meste må reise bort for å gå på videregående skole. Byremo videregående skole tilbyr riktignok noen yrkesfaglige studieretninger som en del benytter seg av, men studieretning for almene fag (STU) gis det bare tilbud om i ett år. Deretter må man til Evje, Mandal, Kristiansand eller på internatskole. Dette påvirker naturlig nok ungdomsarbeidet i bygdene våre.

3. KYRKJEBYGG OG KIRKEGÅRDER

3.1 Kirkebyggene – kort omtale og vurdering

Kirke	Byggeår / antall plasser	Beskrivelse	Planer
Eiken kyrkje	1818 / 300	Korskirke i tre.	Det foreligger ingen omfattende planer.
Hægebostad kirke	1844 / 400	Åttekanta trekirke.	Det foreligger ingen omfattende planer.

Fasaden til Eiken kirke rehabilitert og malt i 2018 og tilsvarende ble gjort med fasaden til Hægebostad kirke i 2019. Byggene er gamle og til dels uhensiktsmessige i forhold til dagens behov, men kirkebyggene er tilpasset behovet så langt som det har vært mulig.

Eiken sokneråd disponerer et større legat som sikrer mulighetene for bygningsmessige og interiørmessige forbedringer. Ved hjelp av midler fra legatet har det blant annet vært gjort enkelte forbedringer (nye sitteputer, utbedringer av AV-anlegg og streamingutstyr). Gudstjenestene fra både Eiken og Hægebostad kirker sendes dirkete på menighetenes egne kanaler på YouTube.

Kirkebyggene fremstår i god forfatning. Det er en utfordring å få bevilget penger fra kommunen til å følge opp vedlikeholdsplanene for byggene.

3.2 Kirkegårdene – kort omtale og vurdering

Kirkegård	Beskrivelse/vurdering/planer
Eiken kyrkjegard	God kapasitet i overskuelig framtid, etter utvidelse i 1997.
Hægebostad kirkegård	God kapasitet ifølge prognoser for de nærmeste 15 år. En eventuell fremtidig utvidelse er regulert inn nord for eksisterende gravplass.

3.3 Andre bygg - kort omtale av menighetshus og liknende

I tillegg til de 2 kirkebyggene forvalter Hægebostad kirkelige fellesråd følgende bygg:

- Kyrkjestova i Eiken (bårerom, redskapsrom, toalett, garderobe/dusj, kontor, møterom).
- Bårehuset i Hægebostad (bårerom, redskapsrom, toalett, garderobe/dusj, møterom).
- Hægebostad kirkekontor (kontor for sokneprest, kirkeverge, administrasjonsleder/gravferdsleder, møterom, lager og ansatt-WC).
Kirkekontoret ble 01.01.2020 flyttet fra leide lokaler på Birkeland til nyetablerte lokaler i tilknytting til Kirkestova i Hægebostad.

Vurdering av byggene:

Bårehus og redskapsrom er av varierende kvalitet, men dekker stort sett behovene. Begge bårehusene trenger rehabilitering av fasader og vedlikehold innvending.

Kontorforholdene for fellesråd, prest og administrasjon er bra og fungerer godt. Det gjenstår fremdeles at Hægebostad menighetsråd som eier lokalene, leverer to lydtette dører og en kjøkkenløsning med lager.

4. KIRKELIGE RÅD OG TILSATTE

4.1 Sokneråd/Menighetsråd, navneliste

Eiken sokneråd

Fornavn	Mellomnavn	Etternavn	Rolle
Siri		Eiken	Medlem (leder)
Anine	Grøtteland Jakobsen	Vatne	Medlem
Audun		Meland	Medlem
May Gun		Eiken	Medlem
Oddvin		Nøkland	Medlem
Tjøl		Eiken	Medlem
Bernt Rune		Sandrib	Geistlig medlem
Elly	Hårtveit	Skeie	Vararepresentant
Ingrid		Handeland	Vararepresentant
Karen Emilie		Jonasmo	Vararepresentant
Lars Tore		Rudlende	Vararepresentant
Aud Ramona		Langås	Vararepresentant

Hægebostad menighetsråd

Fornavn	Mellomnavn	Etternavn	Rolle
Alf Gunnar		Olsen	Medlem (leder)
Inger		Loka	Medlem
Jorunn		Ljosland	Medlem
May Sissel		Rossevatn	Medlem
Tor Bjarne		Kvåle	Medlem
Wenche		Gysland	Medlem
Bernt Rune		Sandrib	Geistlig medlem
Bjarne		Løland	Vararepresentant
Geir		Andreassen	Vararepresentant
Jan Gunnar		Tingvatn	Vararepresentant
Linn Anita		Fåland	Vararepresentant
Anne Hilde		Fredriksen	Vararepresentant

4.2 Fellesråd, navneliste

Hægebostad kirkelige fellesråd

Fornavn	Mellomnavn	Etternavn	Rolle
Audun		Meland	Medlem (leder)
Tjøll		Eiken	Medlem
May Sissel		Rossevatn	Medlem
Bjarne		Løland	Medlem
Bernt Rune		Sandrib	Geistlig vararepresentant
Mona		Flottorp	Kommunal representant
Oddvin		Nøkland	Vararepresentant
Elly	Hårtveit	Skeie	Vararepresentant
Geir		Andreassen	Vararepresentant
Tor Bjarne		Kvåle	Vararepresentant
Geirulf		Grødem	Geistlig vararepresentant
Kjell Arne		Kvåle	Kommunal vararepresentant

4.3 Tilsatte, navneliste – stilling, stillingsstørrelse og arbeidssted

Ansatte i den norske kirke i Hægebostad

Fornavn	Mellomnavn	Etternavn	Stilling	Arbeidssted	Stillingsstørrelse
Anne Remine	Langås	Hauge	Kyrkjetenar	Eiken kyrkje	10 %
Aud Ramona		Langås	Kyrkjetenar	Eiken kyrkje	10 %
Ole Tobias		Eiken	Kyrkjegardsarbeider	Eiken kyrkjegard	15 % (01.04-31.10)
Benjamin		Eiken	Kyrkjegardsarbeider	Eiken kyrkjegard	15 % (01.11-31.03)
Anne-Mette		Villadsen	Organist	Eiken kyrkje / Hægebostad kirke	30 %
Inger Johanne		Kallstøl	Kirketjener	Hægebostad kirke	20 %
Arne		Haddeland	Kirkegårdsarbeider	Hægebostad kirkegård	20 %
Astrid		Fåland	Renholder	Hægebostad kirkekontor	3 %
Hilde	Senumstad	Olsen	Trosopplærer	Eiken kyrkje / Hægebostad kirke	20 %
Vakant			Menighetssekretær	Hægebostad kirkekontor	20 %
Vakant			Kirkegårdsleder	Hægebostad kirkekontor	20 %
Carl Magnus		Salvesen	Kirkeverge	Hægebostad kirkekontor	25 %
Bernt Rune		Sandrib	Sokneprest	Hægebostad kirkekontor	100%

Merknader til stillingsstrukturen

- I Hægebostad og Eiken utfører menighetsrådet/soknerådet klokkertjenesten ved hjelp av frivillige, mot at ubrukte lønnsmidler overføres menighetsrådet/soknerådet.
- I Hægebostad kommune er kirkegårdsarbeidet ivaretatt av fellesrådsansatte. Fra og med 2010 har fellesrådet leid inn graver etter fast avtale.
- Trosopplæringsstillingen på 20 % er finansiert av trosopplæringsmidlene.
- Kirkevergen i Hægebostad er 100 % ansatt i Lyngdal fellesråd og leies ut i 25 % stillingsstørrelse gjennom avtale mellom Hægebostad kirkelige fellesråd og Lyngdal kirkelige fellesråd.

5. KOMMUNEN OG KIRKEN

5.1 Generelle vurderinger

Hægebostad kirkelige fellesråd og Hægebostad kommune samarbeider godt om de områder vi har avtalt dette på. Vi har en avtale om kommunal tjenesteyting som er verdsatt til kr 160 000.

Som nevnt i forrige visitasmelding oppleves stillingshjemmelen som menighetssekretær for liten i forhold til det reelle trykket som i praksis er knyttet til stillingen. Stillingens størrelse gir f.eks. ikke rom for å delta på menighetsrådsmøtene/soknerådsmøtene.

Det burde være et minimum at menighetsrådene har en sekretær/daglig leder til å håndtere post, forberede/delta på møter, følge opp vedtak, styre økonomien og koordinere arbeidet. I praksis blir det ofte til at soknepresten påtar seg ansvar og oppgaver som går på bekostning av dennes primæroppgaver. Dette har vi gjort særlige erfaringer med i den situasjonen vi har vært i siden 1. mars dette år, hvor menighetssekretærstillingen har stått vakant til tross for fire utlysningforsøk.

Når det gjelder kommunenes økonomiske forpliktelser i henhold til trossamfunnsloven og gravferdsloven, må kirken argumentere for sine behov på lik linje med kommunale etater.

Hægebostad kommune har siden forrige visitas i lavere og lavere grad fulgt opp Hægebostad kirkelige fellesråds budsjettforslag knyttet til driftstilskudd. Utviklingen de siste årene er alarmerende. 2020 gav pga. lave strømpriser, lav aktivitet i menighetene i forbindelse med pandemien og tilhørende mulighet for å fellerådet til å spore opp ubetalte gravfester, et lite mindreforbruk. I 2021 har derimot fellerådet måttet bruke store deler av avsatte fondsmidler og holde stilling som menighetssekretær/kirkegårdsleder vakant for å dekke våre kostnader.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over hva fellerådet har oversendt Hægebostad kommune i våre budsjettforslag, hva som er innvilget og prosentvist avvik, siden forrige visitas i 2011.

År	Budsjettsøknad drift	Kommunalt tilskudd	%-vis avvik	Budsjettsøknad investering	Kommunalt tilskudd	%-vis avvik
2012	1 492 000	1 420 000	- 4,8	520 000	0	- 100
2013	1 467 000	1 521 000	+ 3,7	585 000	0	- 100
2014	1 567 000	1 567 000	0	585 000	0	- 100
2015	1 614 000	1 614 000	0	502 000	0	- 100
2016	1 661 000	1 614 000	- 2,8	852 000	0	- 100
2017	1 660 000	1 654 000	- 0,3	2 447 000	100 000	- 95,5
2018	1 697 000	1 697 000	0	2 297 000	500 000	- 78,2
2019	1 723 000	1 717 000	- 0,3	1 797 000	500 000	- 72,2
2020	1 836 000	1 657 000	- 9,7	1 317 000	0	- 100
2021	1 701 000	1 502 000	- 11,7	1 295 000	0	- 100

Lønns- og inflasjonsvekstkalkulatoren til smartepenger.no gir oss følgende opplysninger: Kr 1 420 000 (kommunalt tilskudd i 2012) tilsvarer kr 1 835 000 i 2021, tilsvarende en økning på 29,2 % i perioden (2,9 % pr. år i snitt). SSBs prisindekskalkulator oppgir at kr 1 420 000 i 2012 (gjennomsnitt for året) tilsvarer kr 1 772 000 i oktober 2021. Dette er en økning på 24,8 % i perioden.

Hægebostad kommune har økt tilskuddet til Hægebostad kirkelige fellesråd med 5,7 % fra 2012 (kr 1 420 000) til 2021 (kr 1 502 000). I denne perioden har ikke Hægebostad kirkelige fellesråd fått mindre ansvar for oppgaveløsning og tjenesteproduksjon, heller tvert imot. Vi har fått økte krav til HMS gjennom endringer i lover og forskrifter, økte krav til egenkontroller og årskontroller knyttet til brannsikkerhet og elektro, vi har fått GDPR og økte kostander knyttet til regnskapsføring (tilknytingsavgift DDV) for å nevne noe. Alt dette koster penger, mer penger enn før.

Fellesrådet har argumentert for våre budsjettforslag til kommunen gjennom ordinær saksbehandling i rådet og tilstedeværelse i formannskapet. Vi har vært takknemlige for at den kommunale representanten i fellesrådet ved flere anledninger har talt vår sak i formannskapet og kommunestyret. F. eks. har festavgiften pr. år blitt økt av kommunestyret først fra kr 150 til 250 i 2020 og til kr 300 i 2021. Økte festeavgifter har kompensert noe for det store fallet i kommunalt tilskudd i 2020 og 2021.

Fellesrådet har etter beste evne hentet ut effektiviseringsgevinster der det har vært mulig. Vi har kuttet kostnader og utsatt nødvendig vedlikehold. Vi har redusert organiststillingen fra 40 % 30 % i forbindelse med ledighet i stilling i 2020. Vi har ansatt ungdommer (også med argumentasjon om å spare penger) som kirkegårdsarbeidere i Eiken i forbindelse med ledighet i stillingen i 2019. Vi har holdt stillinger vakant i lengre perioder og vi har ved flere anledninger ikke hentet inn vikarer ved lengre sykefravær.

I sum er fellesrådet i ferd med å nå et punkt hvor slitasjen er stor. Både på de menneskelige ressursene og de materielle. Fellesrådet vil ved utgangen av 2021 ha svært få midler igjen på driftsfond og kirkevergen har varslet formannskapet om at dersom kommunedirektørens forslag til tildeling for 2022 blir vedtatt (ca kr 1 540 000), vil dette i 2022 få konsekvenser for driften som vil være synlige og merkbare i lokalsamfunnene i både Hægebostad og Eiken.

Svært sannsynlige konsekvenser vil være:

- Stenging av kirker i korte eller lengre perioder.
- Kutt i konfirmantarbeidet.
- Redusere kvalitet på kirkerådsdrift.
- Ubesatte stillinger må holdes vakante.
- Vurdere om fellesrådet skal si fra seg gravferdsdriften og overlate den til kommunen.
- Og/eller behov for at kommunestyret øker festeavgiften ytterligere fra kr 300 til kr 350 pr. år.

5.2 Kirken i kommuneplanene, økonomi

Hægebostad kommune har ingen særskilt omtale av kirkene i sine kommuneplaner. Dette er ikke nødvendigvis et dårlig signal og kan tolkes positivt, som at kirken har sin naturlige og selvsagte plass.

Ved Eiken kirke ble kirkegården utvidet i 1997. Ved Hægebostad kirke er det avsatt arealer for fremtidig utvidelse. Begge kirkene har store og flotte parkeringsarealer. Kommunen har også bevilget midler til utvendig rehabilitering av fasadene på kirkene (2018/2019). Resultatet er pt. to flotte og relativt nymalte kirker.

5.3 Eventuelle nye prosjekt/planer/saker

Hægebostad kirkelige fellesråd har i mange år meldt inn vedlikeholdsbehov ut over rehabilitering av kirkenes fasader. Høsten 2021 har fellesrådet meldt inn vedlikeholdsbehov og investeringsbehov for kommende økonomiplanperiode på kr 1 195 000.

6. KIRKEN OG SKOLEN

6.1 Generelle vurderinger

Det finnes to 1-7 skoler i kommunen: Eiken skule og Kollemo skole. Skolene er relativt jevnstore, med ca. 70-80 elever på hver skole. Det er god og jevnlig kontakt mellom kirke og skolene i kommunen. Ungdomsskolen er interkommunal, visstnok landets eneste, og ligger på Byremo i Lyngdal kommune.

6.2 Samarbeid kirke - skole – barnehage

-Plan for kirke og skole har ikke vært revidert siden 2010. Med ett blick på planen og et annet blick på praksis, ser man at kartet ikke helt stemmer med terrenget. Skolebesøket i småskolen står ved lag, men gjennomføres i forbindelse med forberedelser til høsttakkefest. Presten har to klassebesøk på skolen i forbindelse med utdeling av bibler. Dette er nå lagt til 4.klasse. Elevene er da invitert til kirke for å motta biblene på en søndagsgudstjeneste. Plan for kirke-skole legger opp til at presten kommer på skolen i 5.-7.klasse for å ta opp særskilte tema. Dette er det ikke lenger fast tradisjon for. Det er imidlertid tradisjon for – særlig på Eiken skule - at presten deltar i flere klassetrinn under forberedelse til skolegudstjeneste. Denne er ikke lenger lagt til skolestart som tidligere, men til påske. Presten inviteres dessuten så å si hver jul for å holde andakt ved skoleavslutning både ved Eiken og Kollemo skoler. Dette har da ofte vært opp i elevråd og/eller FAU.

-Barnehage og kirke har ikke et eget dokument for samarbeid, men vi har tradisjoner: Det har blitt et fast innslag at barnehagen, oftest den eldste avdelingen, deltar i krybbevandring i kirkene i adventstida. I tillegg pleier presten å komme innom i barnehagene til påske og fortelle om de kristne påskehendelsene.

7. ARBEIDET I MENIGHETENE

7.1 Menighetenes strategi og visjon

En gjennomarbeidet strategiplan eller en egen visjonsformulering foreligger ikke for noen av menighetene. Men det ønsket som kanskje aller mest særpreger menighetene er å være sannheten tro i kjærlighet: å holde Guds ord høyt og samtidig leve folket nært. I årsmeldingene for Hægebostad menighet har det vært uttrykt slik:

«å få enda flere til gudstjeneste, bl.a. fordi:

søndagen er Herrens dag

Gudstjenesten er menighetens hovedsamling

det kristne fellesskapet er viktig

samt at kirkeåret gir oss mangfoldet i Guds ord.

Vi ønsker videre guds tjeneste til flere, fordi Guds ord gjelder oss alle, og på den måten kan vi få flere til gudstjeneste, fordi Gud har bruk for oss alle i sin tjeneste. Å videreutvikle og forbedre gudstjenestene vil alltid være et viktig prinsipp i menighetsbygging.»

I flere år har man gjennomført såkalte «målstyringssamtaler» i hver av menighetene. Menighets-/soknerådsleder, sokneprest, kirkeverge og menighetssekretær har deltatt i samtalene. Der har man blinket ut satsningsområder for kommende periode, gjerne på halvårnivå.

Målstyringsdokumentet har ledsaget rådsarbeidet for den aktuelle periode, og man har krysset av etter hvert som planen er gjennomført eller målet oppnådd. Ulike omstendigheter, bl.a. korona, har bidratt til at målstyringssamtalene har gjennomgått en periode med pause.

Et viktig strategisk grep Hægebostad menighet har tatt, er Kirkestova som i 2019 ble reist utenfor Hægebostad kirke. Bygget er relativt beskjedent i størrelse. Det er ikke ment å erstatte eller konkurrere med bedehuset, som menigheten opplever at man hører nært sammen med. Men bygget er reist for å tilføre det man mangler ved selve kirkestedet: et bygg for trosopplæring, mindre møtevirksomhet, fellesskap i forlengelsen av gudstjenestene, og ikke minst: søndagsskolen. Søndagsskolen har opplevd stor tilstrømming forut for

oppføringen av Kirkestova. I flere etapper gjorde man gode grep for å legge til rette for søndagsskolevirksomhet: ombygging av bårhuset, plassering av midlertidig brakke på parkeringsplassen. Endelig fikk man reist det som i dag kalles Kirkestova. Korona-pandemien har lagt en demper på bruken etter ferdigstillingen i 2020. Søndagsskolen, som i menighetens tanke og strategi har hatt høy prioritering, har imidlertid allerede hatt stor nytte av bygget, likeså konfirmantundervisningen. Andre aktiviteter begynner også å få plass, som babysang, Unge Voksne-samlinger og lunsjtreff.

I Eiken har man i lang tid hatt et innredet rom i andre etasje over bårerom og redskapsskjul. Dette er i senere tid pusset opp og innredet for å legge til rette for søndagsklubb for barn under gudstjenesten, og for å dekke andre behov knyttet til konfirmantundervisning, møtevirksomhet og trosopplæringstiltak.

7.2 Generell vurdering av livet i menighetene / åndelig situasjon

Det er et betydelig kristent engasjement i menighetene. Det omfattende barnearbeidet vitner om at man vil gi troen videre til barna og vinne dem for himmelen. Det er mye god frimodighet til å drive arbeid. Positivt er det at mange av dem som tilhører det aktive kristenfolk, også er aktive på andre felt, i kulturliv, - idretts- og musikksammenheng, og faktisk er drivende krefter også der.

I både Hægebostad og Eiken menigheter står man på to føtter: Kirke og bedehus. Noen kjenner seg nok mest hjemme i bedehuset, og andre i kirka, men de aller fleste kan gå begge steder. De to er også gjensidig avhengige av hverandre. I begge våre menigheter sier vi gjerne at «vi er en menighet som samles i kirke og bedehus!» Ressursene organisasjonene tilfører, ikke minst i barnelagsarbeid og ungdomslag, men også gjennom møteuker og misjonsarbeid, er av stor betydning for menighetenes liv. Trosopplæringstiltakene menigheten tilbyr, verdsettes og sluttet opp om av de aller fleste, på tvers av menighetstilhørighet. Mye kan sies om gudstjenestelivet, men det har generelt god oppslutning. Vi har lyktes med å beholde gjensidig tillit mellom kirke og de aller fleste organisasjonene. Smidigst har dette gått i Hægebostad menighet. I Eiken opplever vi at den teologiske endringen i Den norske kirke, skritt for skritt har bidratt til å skape skille i forhold til én av de toneangivende organisasjonene. Dette kjennes som en stor smerte i bygda.

Mange av bygdas unge drar utenbygds for utdannelse – og da ofte på kristne skoler – både videregående, bibelskoler og folkehøgskoler. Gode impulser

kommer dermed tilbake til kommunen, gjennom dem som flytter tilbake. Det viser seg likevel som utfordrende å få disse integrert i bestående menighetsarbeid. Man flyttet kanskje fra bygda i en tid da man var aktiv i ungdomsarbeidet. Når man vender tilbake, opplever man at man har vokst ut av dette, uten at det står et nytt, alderstilpasset tilbud klar og venter. Å få voksen ungdom og yngre voksne til å se gudstjenestelivet som stedet der de hører hjemme - på en slik måte at det viser seg i regelmessig kirkegang - er en stadig utfordring. Den samme utfordringen oppleves nok i misjons- og møtevirksomheten på bedehusene.

Malt i store bokstaver – og kan hende litt karikert (men med en stor grad av sannhet i seg): Selv blant dem som regner seg som troende, finner man lite av den nedarvede og bibelske, kristne holdning at man samles med menigheten fordi det er søndag. Som så mange andre steder er denne skikken erstattet med at man kan gå til kirke av og til, dersom man er særskilt invitert, dersom det skjer noe spesielt, dersom man har en oppgave, og selvsagt: dersom det ikke kolliderer med noe annet. Det er ikke så mange som har kirkegang som førsteprioritet. Kanskje det ikke bare handler om tiden vi lever i, men noe alle som arbeider for å bygge menighet, til enhver tid må lære seg å leve med. Og dermed stadig være opptatt av å bygge tilhørighet og gå på jakt etter gode strategier for å gi folk en god grunn til å komme til kirke.

7.2.1 Gudstjenester: utvikling av gudstjenestelivet og gudstjenestedeltakelse

Perioden siden forrige visitas faller omtrent sammen med tida som har gått siden forrige gudstjenesterevisjon. Da man sist gang arbeidet med revisjon av liturgien, opplevde man et engasjert gudstjenesteutvalg som lot seg inspirere av den frihet som ble gitt menighetene til å finne sitt eget uttrykk. Det var et fint samspill mellom gudstjenesteutvalg, råd og menighet. Når liturgien nå igjen skulle revideres (2021), opplevdes ikke det samme kreative engasjementet i gudstjenesteutvalget, naturlig nok, da det denne gangen handlet om å vende tilbake til rammer som var kjent fra før, og med mindre fleksibilitet. For mange i menighetene vil det imidlertid være kjent stoff man vender tilbake til, og det er grunn til å tro at overgangen vil gå relativt smidig.

I gudstjenestelivet benytter menighetene seg av frivillige klokkere og nattverdhjelpere, det er kirkeverter til hver gudstjeneste, og ofte kirkekaffe i

forlengelsen. Det er krevende å få til en velfungerende og stabil kirkemusikertjeneste i menighetene. Det er få søkere på markedet til små stillinger. De gangene man bruker frivillige musikere, gjerne med band, ser vi at et variert musikkuttrykk blir høyt verdsatt. For tiden har vi best tilgang på dette i Hægebostad menighet.

Fram til covid-19 pandemien hadde vi i våre menigheter ikke opplevd den nedgangen i gudstjenestedeltakelse som vi forstår har preget den norske kirke de senere årene, snarere tvert imot. I Eiken er det de store dagene, som julaften, 17. mai og konfirmasjon som trekker opp statistikken. Eiken er den mest folkerike bygda og har flest medlemmer. Her er det også størst «makskapasitet» i deltakelse på enkeltgudstjenester. Det er ikke usannsynlig at man kunne fylt Eiken kyrkje to ganger på eksempelvis julaften. Den er intim, og dette har vært krevende i koronatider, når det har vært definerte avstandskrav.

I Hægebostad er det et stabilt høyere antall gudstjenestedeltakere pr. gudstjeneste. Det skyldes nok ikke minst et vellykket grep med å flytte søndagsskolen fra å være et eget arrangement på bedehuset, til å spille sammen med gudstjenesten søndag formiddag. Barna deles aldersmessig, etter en start i kirkerommet, i to grupper, og går ut i den nye Kirkestova og det eldre, ombygde bårerommet. Det har også blitt større musikalsk variasjon i gudstjenestene.

I Eiken har man foreløpig ikke oppnådd samme oppslutning om «søndagsklubben», der barna kan bli med ut til en samlingsstund under deler av gudstjenesten.

Hægebostad samler imidlertid ikke så mye folk på de store dagene som Eiken. Til sammen innebærer dette at de to kirkene har et rimelig likt gjennomsnittsantall på gudstjenestene. Hægebostad har hatt økt oppslutning siden sist visitas, mens Eiken har vært nokså stabil. I Eiken merker man i sterkere grad den delingen som har funnet sted mellom ulike forsamlingshus.

Statistikken viser følgende tall siden sist visitas:

Eiken:

År	Døpte	Antal gudst hellig dager	Antall deltakere (Gj.snitt)	Nattv. Deltakere
2011	14	26	3168 (121,8)	437
2012	8	26	2781 (106,9)	468
2013	7	27	2754 (102)	749
2014	8	24	2804 (117)	601
2015	10	25	2874 (115)	743
2016	8	25	2852 (114)	634
2017	10	24	2704 (113)	643
2018	7	26	3100 (119)	839
2019	5	25	2963 (119)	493
2020	5	23	1517(77)	383

Hægebostad:

År	Døpte	Antall gudstj helligdager	Antall deltakere (gj.snitt)	Nattv. Deltakere
2011	6	24	2294 (95,58)	511
2012	12	25	2693 (107,7)	612
2013	9	25	2622 (104)	555
2014	7	25	2902 (116)	519
2015	10	25	2903 (116)	630
2016	10	24	3283 (136)	524
2017	7	26	3072 (118)	885
2018	9	27	3036 (112)	619
2019	5	27	3260 (121)	554
2020	5	19	1754 (92)	473

7.2.2 Kirkelige handlinger

Dåpstall er i bevegelse. Et raskt tilbakeblikk på de siste 5 årene, viser en variasjon på mellom 55 og 90% døpte i forhold til antall fødte barn. Noen av barna døpes i Indremisjonsforbundet på bedehuset i Eiken. Noen velger å heller knytte seg til frimenigheten Betesda. Vi har de siste årene hatt noen forespørsler om forbønn for/velsignelse av barn der foreldre har tilknytning til vår menighet, noe vi har etterkommet på en måte vi har opplevd som forsvarlig, i dialog med bispekontor.

Konfirmantene deler seg nå mellom Eiken og Hægebostad menigheter, Indremisjonens tilbud på Eiken bedehus og Betesdas Tentro-tilbud. Ut fra disse forutsetningene har vi normalt et konfirmanttall som korresponderer brukbart med medlemstallene. Vi skulle gjerne sett at ungdommene ikke var så delt. Men det er også grunn til å tro at med ulike tilbud i bygdene våre, favner man

bredere og når til sammen de aller fleste ungdommene våre med kristen undervisning. Flere tilbud utfordrer også den enkelte menighet på å legge kvalitet inn i konfirmantopplegget. Nye landsmenn med kristen bakgrunn, det gjelder i hovedsak flyktninger fra Eritrea, har benyttet seg av kirkelig konfirmasjon hos oss. Det forekommer sjelden at noen av bygdas ungdommer velger en borgerlig variant.

De aller fleste gravferder går fra den norske kirke. Når det en og annen gang er gravferd fra frimenigheten, går gjerne gravferden fra Eiken kyrkje.

7.2.3 Trosopplæring (0-18 år) – annet barne- og ungdomsarbeid

Menighetene har gjort et omfattende arbeid for å etablere gode trosopplæringsplaner. Mye av det eksisterende barne- og ungdomsarbeidet i organisasjons-regi er avtalt oppført i planen som kontinuerlige tiltak, tiltak det ikke telles timetall på. I seg selv innebærer dette at mange nås med kristen forkynnelse og opplæring. Og med menighetens avgrensede tiltak når vi i mange tilfeller et deltakerantall tilsvarende 100% av medlemmene, og noen ganger flere. Dette omfatter særlig det vi har kalt for «gullrekka»: Tårnagenter for 3.klassingene, Bibelutdeling med opplegg sammen med skolen for 4.-klassingene, Lys Våken for 5.-klassingene, Kode B-weekendleir for 6.-7.-klassingene og Bekkevandring for 7.- 8.klassingene. Etter konfirmasjonen er det i hovedsak de frivillige lag og foreninger som «overtar»: JD på Eiken bedehus, Unges Misjon og KRIK i Hægebostad. Konfirmanter som i løpet av konfirmasjonstida har vært integrert som hjelpeledere i for eksempel Yngres eller Snekkergjengen, fortsetter i mange tilfelle som ledere etter konfirmasjonen.

Det meste av det kontinuerlige barne- og ungdomsarbeidet i bygdene drives i regi av organisasjonene. I Eiken fins gutteforening og barneforeninger, barnekor, yngreslag, KRIK-arbeid og ungdomsarbeid. I Hægebostad er det barneforening, Yngreskor, Snekkergjengen og Yngres, samt Unges Misjon og KRIK. Barne- og ungdomsarbeidet har stor tilslutning.

Det er en utfordring å knytte forbindelsen videre fra aldersbestemte fellesskap til voksenfellesskap.

7.2.4 Undervisning voksne / voksenarbeid

Det er i hovedsak organisasjonene som tar ansvar for voksenarrangement utenom gudstjenestene. Det er mange bibeltimer på bedehuset. Noen ganger inviteres soknepresten med som taler. Menigheten har noen ganger arrangert Alpha-kurs, siste gang i 2016 i Hægebostad.

7.2.5 Diakoni

- Bønn: Bønn spiller en viktig rolle i menighetenes arbeid. I begge bygder fins det et organisert bønnearbeid. I Hægebostad sokn har man i mange år hatt et rodesystem, som skal sikre at hver grend - og helst hvert hjem - skal være inkludert i bønn. I Eiken er det etablert et bønnefellesskap som særlig har tatt på seg å be for fellesskap mellom kristne i bygda.

- Fellesskap: Det fins noen hjemmegrupper i begge menighetene. Man har en nokså lang tradisjon med å invitere til kirkekaffe etter gudstjenestene, i første omgang familiegudstjenestene. I mangel av bedre lokaler har dette vært arrangert i kirkerommet. I Hægebostad har man utvidet kirkekaffen til å være omtrent hver søndag, i Kirkestova. Her har man også satt i gang med lunsjtreff, som er tenkt en gang i måneden, der det tilbys kaffe og litt å bite i, i tillegg til at man kan ha med egen matpakke. Storsamlingene i Eiken har hatt betydning for å bygge fellesskap på tvers av generasjoner, og å rekke hender ut til dem som ikke så ofte samles. Menighetsturene har også nådd bredt og bidratt til å bygge fellesskap.

- Siden sist vistas har man hatt flere sorggrupper. Det er imidlertid allerede gått en del år siden dette arbeidet har vært i gang.

- Utover: Hver advent går man med blomster til alle menighetens eldre over 80 år. Konfirmantene tar hoveddelen av denne oppgaven. De siste årene har man i Hægebostad bakt småkaker og gått rundt med til mennesker man tenker kan ha særlig glede av det før jul. Husbesøk er ikke organisert blant frivillige, selv om det ganske sikkert skjer i stor grad, på den enkeltes eget initiativ. For øvrig skjer husbesøk fra menighetens ansatte.

Alle pårørende etter gravferder siste år, blir invitert pr. brev til allehelgensdagsmarkering.

- Eiken bu- og omsorgssenter har besøk med andakt ca hver 2. fredag. Under korona har andaktene vært holdt i to eller tre avdelinger. Noen ganger i året er det nattverd.

- Sørlandet rehabiliteringssenter Eiken har før korona hatt månedlige besøk. Senteret har sårbare grupper, og samlingene har ikke kommet i gang igjen.

- Frivillighet: Mange frivillige er rekruttert til arbeid med gjennomføring av gudstjenester, trosopplæring, konfirmantarbeid og diakonale oppgaver. Rådene tar mye ansvar. Bygdene er ikke folkerike, og det er mange aktiviteter. Mange gjør en stor innsats på flere felt. I begge menighetene gjennomfører man med mer eller mindre jevne mellomrom samlinger for frivillige.
- Ingen av soknene har en systematisk gjennomarbeidet diakoniplan, noe man bør vurdere å prioritere.

7.2.6 Misjon / SMM (Samarbeid Menighet og Misjon)

I begge sokn har man hatt samme misjonsprosjekt over lang tid.

I Eiken et prosjekt til støtte for misjon i Mongolia gjennom NLM. En misjonærfamilie som i høst reiste ut for ny periode, gjør dette særlig aktuelt. Misjon i Mongolia var også målet for forsommerens «Sammen som kirke i hele verden»-aksjon, som begge bygdene stod sammen om. Aksjonen innbrakte ca. 44 000 kroner.

I Hægebostad avsluttet man nettopp sitt misjonsprosjekt for Den norske Israelsmisjon, et prosjekt man har hatt siden 2009. To menighetsturer med besøk i Beit Eliahu i Haifa, og mange konfirmantturer til Israel har gitt viktige impulser. Konfirmantene har også møtt unge palestinere, bl.a. til vennskapelig fotballkamp. Relasjonen til Israelsmisjonen har utvidet misjonsperspektivene hos oss, betydningen av å gi evangeliet tilbake til det jødiske folk, og dette folkets fortsatte plass i Guds plan. Både i Hægebostad og Eiken har vi hatt viktige besøk av DNIs representanter, både fra Norge og Israel.

For øvrig er barnelag i bygda tilknyttet ytremisjonsorganisasjoner, hovedsakelig Normisjon, NMS og NLM.

Menighet og organisasjoner står sammen om et tydelig misjonsengasjement.

7.2.7 Kirkemusikalsk virksomhet

Vi har hatt god stabilitet på organistsiden, med organister som har betjent begge bygdene, i mange år. For tiden har vi svært gode frivillige sang- og musikkrefter tilgjengelig i Hægebostad sokn. Både et lovsangsteam og et kirkeband er aktive. Yngreskoret er høyt verdsatt. I Eiken fins en del personer som villig stiller opp som solister. Det er for tiden vanskelig å holde oppe korarbeid blant ungdom og voksne.

Litt sporadiske konserter finner sted i kirkene. I begge menighetene har man hvert år en kombinasjon av lysmesse og adventskonsert i desember.

7.2.8 Integrering av mennesker med spesielle behov og nye nordmenn

Tro og Lys er etablert som et fellestiltak mellom Hægebostad og Lyngdal.

Samlingene er månedlige, på Lyngdal kirkesenter. Det samler ved hver samling deltakere også fra vår kommune, og er til stor glede.

Innvandrere og flyktninger har i lengre tid – før korona – blitt invitert til samlinger på Birkeland bedehus som et lavterskeltilbud, og som møtested mellom norsk-kulturelle og fremmedkulturelle. Det har vært svært hyggelig. Det viser seg også at mange av de kristne innvandrerne lettest reiser til egne menigheter der de treffer flere som de deler felles kultur med. Det er krevende å etablere fast og jevnlig kontakt. Imidlertid ser vi at mange – iallfall av barna – integreres godt av sine jevnaldrende. Flere deltar også gjerne på menighetens trosopplæringstilbud, som for eksempel Lys Våken.

7.2.9 Kultur, samarbeid med det alminnelige kulturliv

Menighetene har felles friluftsgudstjenester i Tingparken på Tingvatn, med mulighet for å oppleve stedets severdigheter i forlengelse av gudstjenesten. Tingvatnstringet er en stor begivenhet i bygda, og det har i mange år vært arrangert gudstjenester på Tingplassen på Kollemo på tingsøndagen. Under adventskonsertene er det vanlig å benytte seg av lokale aktører fra bredden av musikklivet, som ofte er velvillige til å stille opp. Unge musikanter fra kulturskolen har tidvis vært med og bidratt i kirken. Vi har aktive sogelag som viser interesse for kirken. Sogelaget var aktivt inne og støttet arbeidet med jubileumsheftet ved Eiken kyrkje sitt 200-årsjubileum. Det har også vært arrangert heietur sammen med sogelaget.

Det oppleves ikke å være høye terskler mellom menighetene og det øvrige samfunnsliv. Har man bruk for hverandre, tar man kontakt.

8. SAMARBEID MED ORGANISASJONER OG MENIGHETER

8.1 Samarbeid med kristne og humanitære organisasjoner/institusjoner

Fra 2015 har man i Eiken hatt et konsept kalt «Storsamlinger». Det er et samarbeid mellom Eiken kyrkjelyd, NLM og NORMISJON/NMS. I tillegg er det IMF som har fast arbeid i kommunen. Storsamlingene er ment å være et breddetiltak som skal samle på tvers av generasjonene, og man har langt på vei lyktes med å nå bredt. Mange som ikke så ofte ellers møtes i kirke eller på bedehus, har kommet på Storsamlinger. Storsamlingene arrangeres både innendørs og utendørs, og noen ganger knyttet til en gudstjeneste der man etter gudstjenesten samles til ulike aktiviteter. I 2019 hadde man suksess med å arrangere menighetstur i samarbeid med Storsamlingene.

I begge bygder deltar gjerne presten med forkynnelse på bedehusene i møter i regi av organisasjonene, og ikke sjelden i barne- og ungdomssammenheng. I Hægebostad har man i en del år hatt et opplegg kalt «Onsdagskveld» på Birkeland bedehus. Kveldene går på omgang mellom organisasjonene og menigheten v/menighetsrådet. Israelsmisjonen har også hatt en plass i Onsdagskveldene, etter tilknytningen som er bygd gjennom et mangeårig misjonsprosjekt.

Det arbeides for øvrig med planer for nytt og mer moderne bedehus i Hægebostad. Vedtak er foreløpig ikke fattet.

Mange erfarte at det oppstod en tillitskrise i forhold til den norske kirke i forbindelse med innføring av vielse for likekjønnede. Denne har bidratt til en del utmeldinger. Flere har likevel presisert at det ikke er den lokale menighet de har meldt seg ut av, og slutter gjerne opp om gudstjenester lokalt.

Relasjonene mellom våre menigheter og NLM, Normisjon og NMS er svært gode, i Hægebostad sokn også IMF.

Det finnes lite formalisert og kontinuerlig samarbeid med humanitære organisasjoner i bygda. Men man snakker godt sammen når det er aktuelt. Blant annet har Røde Kors og Frivillighetssentralen et godt nedslag i bygda, og fremstår som naturlige samarbeidspartnere.

8.2 Samarbeid/ forsøksordninger med andre sokn og fellesråd.

Hægebostad og Eiken sokn har felles møter en gang i året, og av og til ved særskilte begivenheter. Soknene har felles konfirmantplan, og de aller fleste konfirmantsamlingene foregår felles. Soknene har hver sine trosopplæringsplaner, men flere av trosopplæringsprosjektene er felles. Hægebostad kirkelige fellesråd og Lyngdal kirkelige fellesråd har siden 1997 hatt et teknisk samarbeid om kirkevergestilling. Dette samarbeidet ble videreført da Lyngdal kirkelige fellesråd og Audnedal kirkelige fellesråd ble slått sammen fra og med 01.01.2020. Kirkevergen i Hægebostad er 100 % ansatt i Lyngdal kirkelige fellesråd og leies inn som kirkeverge i 25 % stilling av Hægebostad kirkelige fellesråd.

8.3 Samarbeid med andre kirkesamfunn

De frie evangeliske forsamlinger har en livskraftig og aktiv menighet i Eiken: Betesda. Relasjonene til denne er gode. Pastor i denne og sokneprest snakker godt sammen, og vi har begge inntrykk at vi vil hverandre vel. Det er tradisjon for felleskirkelige gudstjenester der man går på omgang mellom Betesda, Hægebostad kirke og Eiken kyrkje. Det har også i perioder vært arrangert felles møteuker i Eiken, med representanter også fra de lutherske organisasjonene i bygda. Disse møteukene har i en tid vært satt på pause. Indremisjonen på Eiken bedehus har gått langt i å etablere seg som eget fellesskap. Gjennom relasjonen til IMF trossamfunn tilbys alle kirkelige handlinger, og man har full sakramentforvaltning. Lokalt har man imidlertid ikke ennå gått til det skritt å kalle seg for en egen menighet. IMF i Eiken har ikke ønsket et samarbeid med menighetene i den norske kirke.

9. KONKLUSJONER/FRAMTIDSPERSPEKTIV

Vi kjenner ikke til hvordan den fremtidige organisering av Den norske kirke blir. Hægebostad menighetsråd, Eiken sokneråd og Hægebostad kirkelige fellesråd har i sine høringsuttalelser knyttet til fremtidig organisering av Den norske kirke i all hovedsak signalisert at vi er svært skeptiske til den foreslåtte prostifellesrådsmodellen. Rådene peker på følgende som hovedårsak til den meldte skepsis:

Kommunenenes opplevelse av ansvar overfor den lokale kirken, står i fare for å bli betydelig svekket ved opprettelse av prostifellesråd.

I tillegg ser vi følgende farer:

1. Stor fare for at det blir vanskeligere å rekruttere engasjerte kandidater til menighetsrådsnivå om vi får et prostifellesråd med tiltenkt makt og myndighet.
2. Prostifellesråd vil være en for stor størrelse med mindre vi får mange flere mindre prostier.
3. Stor fare for økt byråkratisering.
4. Stor fare for at eventuelle effektiviseringsgevinster ikke kommer ut i den spisse enden fordi finansieringskilden (kommunene) forventer effektiviseringsgevinster for å slutte opp om en "interkommunal" kirke.

I det videre arbeidet innenfor dagens kirkeordning vil det være et avgjørende kriterie å få økt den kommunale bevilgningen med ca. 13-15 prosent for å opprettholde en forsvarlig drift og løse fellesrådets oppgaver og tjenesteproduksjon.

Kirke- og organisasjonsliv i Hægebostad og Eiken preges av *en tydelig bibelforankring i sin måte å formidle om tro og liv på*. Kirken spiller i begge bygder en betydelig rolle. De aller fleste har på ulike tider i livet bruk for kirken.

I arbeidet vårt møter vi alle generasjoner. Her spiller dåp, trosopplæringstiltak, konfirmasjon og gravferd viktige roller. Det er en stadig utfordring å få den samme alderssammensetning inn i det kontinuerlige arbeidet. I Hægebostad har vi sett hva det kan bety å lage generasjonssamlinger, slik de fleste gudstjenester i Hægebostad er, i og med at foreldre kan ta med seg barna og knytte sammen kirkegang og søndagsskole. Man ser noe av samme effekt når det på bedehuset inviteres til søndagsmøter på søndager uten gudstjeneste, med tilbud for alle generasjoner. I Eiken har Storsamlingene hatt mye av den samme effekten. Disse kan imidlertid ikke skape den samme kontinuitet, siden det er lenger tid mellom storsamlingene.

En god strategi framover må være å fortsette med det menighetene er gode på, og gjøre dette så godt vi kan, i tillit til at Gud vil la det bære frukt. Menighetene

våre har den styrke (men også svakhet) som ligger i at man disponerer bygdas eldste og flotteste (men også mest upraktiske) bygg. Man har en uvurderlig nedarvet posisjon som gir oss møtepunkter med veldig mange. Man har frivillige og ansatte medarbeidere som arbeider trofast og målrettet. Man har forutsetninger for å skape gode gudstjenester og samvær, og man når langt ut gjennom et gjennomarbeidet trosopplæringsarbeid. Slik bygges mange og gode relasjoner. Og ikke minst: Man har tillit til Guds ord. Menighetene i Hægebostad og Eiken har forutsetningene for å være det den norske kirke ønsker å være: en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende kirke.

Det kan være ledd i en god strategi videre å arbeide for en enda tydeligere plan for det diakonale arbeidet. I en tid da kirken av storsamfunnet ikke lenger aksepteres som den prioriterte og fremste premissleverandør for tro, livssyn og etikk, er det ikke desto mindre viktig at man framstår troverdig i møte med menneskers liv. Noen stikkord i en fornyet og styrket diakonal satsing kan være sorggrupper, møte med rusmisbrukere, omsorg for familier med særskilte utfordringer, tiltak rettet mot nye landsmenn.

Det vi gjør, må vi gjøre med en ydmyk, åpen og tillitsfull lesning av vår Bibel. Slik bevarer man lojalitet både til den store Oppdragsgiver - og det folket Han har gitt oss i oppdrag å nå.

Videre må kirken aldri slutte å være på utkikk etter hvilke muligheter som åpner seg for å nå menneskene rundt oss med evangeliet. Vi har et misjonsengasjement knyttet mot mennesker i andre land. Det samme engasjementet må gjelde nærmiljøet vårt: å hjelpe mennesker til frelse ved troen på Jesus Kristus:

- Hvordan kan vi bygge tersklene ned for å lukke mennesker inn i varme fellesskap?
- Når er det igjen på tide å invitere til alphakurs eller andre utadrettede tiltak?
- Hvordan kan vi best samarbeide med organisasjoner/andre menigheter for å nå mennesker med evangeliet?

Vi er små bygder, og få mennesker til sammen. Det må ikke hindre oss i å ha store visjoner. Men samtidig ligger det noen naturlige begrensninger i hvor

mange aktiviteter vi er i stand til å dra i gang. Det må være samsvar mellom ressurser og aktivitetsnivå. Noen tiltak må vi akseptere blir stående som gode ønsker, og at det ikke oppleves som nederlag om vi ikke oppnår alt det vi ønsket. Og så må vi glede oss over det vi får til!